

Arrest

nr. 163 871 van 10 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 30 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DELGRANGE loco advocaat V. HENRION en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Pakistaanse nationaliteit beschikken. U zou afkomstig zijn uit X Agency, behoren tot de Bangashstam en sjiët zijn. Al jaren zou er in uw regio een strijd woeden tussen de Taliban en sjiëten. Begin 2015 zou u gevraagd zijn door uw dorpelingen om mee te patrouilleren. U wist dat men bij mensen die weigerden hun huis platbranden. U zou met een vriend naar Peshawar gegaan zijn waar u een Iraans visum regelde op uw paspoort. U zou teruggekeerd zijn naar uw dorp. Enige tijd later zou u naar Lahore gereisd zijn, waar u een vlucht richting Iran nam. Hierna zou u over land naar Turkije gereisd zijn. U zou een boot genomen hebben naar Griekenland. Onderweg zou u uw bagage

waaronder uw paspoort en identiteitskaart verloren zijn. Uw vingerafdrukken werden in Griekenland genomen. Hierna reisde u verder over land naar België waar u op 6 juli 2015 een asielaanvraag indiende. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u nieuwsartikels met een algemene inhoud voor samen met een kopie van uw identiteitskaart, een kopie van uw domiciliëring en een attest van Anjuman-e-Hussania.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen. U gaf het CGVS immers geen duidelijk zicht op wie u bent en waar u recent vandaan komt. Daar het CGVS geen duidelijk beeld heeft, kan er ook geen inschatting van uw nood aan bescherming gemaakt worden.

Er mag immers ernstig getwijfeld worden aan uw bewering recent afkomstig te zijn uit Kurram Agency. Vooreerst was uw geografische kennis beperkt. U beweerde dat Kurram Agency, in Pakistan enkel aan Orakzai Agency grenst, maar in werkelijkheid grenzen ook North Waziristan Agency en Khyber Agency aan Kurram Agency. Voorts verklaarde u foutief dat Kurram Agency in twee administratieve delen onderverdeeld is, nl. Upper en Lower Kurram, terwijl hier in werkelijkheid nog een derde deel bijhoort, nl. Central Kurram. U gevraagd achter de Afghaanse provincies aan Kurram Agency grenzen, noemde u de correcte provincies bij naam, maar u wist eigenlijk enkel zeker dat Pakhtia een provincie was, volgens u konden de provincies Nangarhar en Khost wel eens deel uitmaken van Pakhtia, wat niet klopt. U gevraagd achter de naam van de "political agent" in uw regio kon deze zonder aarzeling noemen. U gevraagd waarom u, gezien uw jonge leeftijd de naam van deze man, waar u in uw dagelijks leven normaal weinig mee te maken gehad zou hebben, zou kennen, gaf u aan dat zo'n zoeken op te zoeken zijn op het internet. Hieruit blijkt dan ook dat uw weinige kennis ook nog eens ingestudeerde kennis betreft. Zo wist u bv. de naam van de "tehsildar", een andere functie op veel lager niveau dan een "political agent", niet, maar noemde u wel onmiddellijk de naam van de "assistent political agent" (gehoorverslag CGVS p. 4, 13). U gevraagd achter de stammen die aanwezig zijn in uw regio noemde enkel de stammen die voorkomen op de door u neergelegde domiciliëring, nl. Bangash en Hassanzai. U gevraagd achter enige andere stam in de regio kwam niet verder Battakhel. Het is bevreemdend dat u hierbij de Turi, en haar verschillende substammen, een van de grootste stammen in uw beweerde regio van afkomst niet zou noemen. Opnieuw lijkt het hier eerder om een beperkte ingestudeerde kennis.

Ten tweede ontbrak het u ook aan doorleefde recente kennis van de regio. Zo verklaarde u dat het Pakistaanse leger een operatie lanceerde tegen de Taliban in uw regio, maar de naam van deze operatie kon u niet geven (gehoorverslag CGVS p. 11). U beweerde de "Imam Bargha" te Parachinar bezocht te hebben, maar u kon noch het huidige hoofd of imam van deze "Imam Bargha", noch enige hoofd in het verleden bij naam noemen. U gevraagd achter de namen van religieuze of politieke leiders van uw gemeenschap diende het antwoord schuldig te blijven (gehoorverslag CGVS p. 11). U gevraagd wanneer de laatste nationale verkiezingen gehouden werden in uw regio kon niet exacter dan "een jaar of zo" geleden aangeven (in werkelijkheid mei 2013), maar u kon dan wel weer perfect de namen van de twee kandidaten opsommen. Daar u beweerde toen nog minderjarig te zijn en dus nog niet stemgerechtigd te zijn, is het logisch dat u de exacte datum van de verkiezingen niet weet, maar dat u meteen de namen van de twee belangrijkste kandidaten noemt, wijst opnieuw op vanbuiten geleerde kennis, temeer u hun namen niet noemde toen u even daarvoor naar politieke leiders gevraagd werd.

Voorts werd u gevraagd naar de namen van sjiitische organisaties in uw regio en u kon geen enkele naam noemen. Het is dan ook merkwaardig dat wanneer u gevraagd wordt wat Anjuman-e-Hussania" de opsteller van het attest dat u neerlegde is, u antwoordde dat het hier om een sjiitische organisatie gaat (gehoorverslag CGVS p. 12). U gevraagd achter de namen van sjiitische strijdgroepen of milities, verklaarde dat deze niet zouden bestaan, wat niet overeenkomt met aan uw dossier toegevoegde informatie waaruit blijkt dat er minstens twee zijn, nl. "Haideri Taliban" (of "Mehdi Militie") en "Hezbollah Kurram".

Verder verwees u naar een aantal incidenten, waarover u ook nieuwsartikels voorlegde, maar opnieuw bleek uit uw beperkte kennis dat u deze ingestudeerd had. Zo had u het over de moord op dokter Riaz te Peshawar. U kon echter niet zeggen wanneer dat deze man vermoord werd, noch wist u blijkbaar dat het hier om een vooraanstaand lid van de politieke partij "PPP" gaat (gehoorverslag CGVS p. 13), iets dat overigens ook bleek uit uw neergelegde nieuwsartikels. Voorts wees u naar de moord op de bekende religieuze leider Irfani (hierbij dient er op gewezen te worden dat het bevreemdend is dat u zijn naam niet noemde toen u naar religieuze leiders gevraagd werd). U gevraagd wanneer hij gedood werd dacht dat dit de laatste maand van vorig jaar of de eerste maand van dit jaar was. U verklaarde dat hier om de imam van de "Imam Bargha" te Parachinar ging, dit terwijl u eerder tijdens het gehoor de naam van de man niet noemde toen u hier achter gevraagd werd. U wist dat hij in Islamabad vermoord werd, maar toen u gevraagd werd waarom deze man in Islamabad was, beweerde u dat hij gewoon naar

daar was gegaan, terwijl hij in werkelijkheid verbannen was in nasleep van de verkiezingen van 2013. U gevraagd hoe er in uw regio gereageerd werd op zijn dood, verklaarde dat de mensen enkel zeiden dat elke leider van de shia vermoord kan worden. Dat bij zijn begrafenis de scholen, markten enz. gesloten werden en er een rouwperiode van 40 dagen werd afgekondigd is u blijkbaar ontgaan.

Ten derde spreken enkele zaken op uw Facebookaccount en deze van uw broer, uw beweringen verder tegen. U gaf tijdens uw gehoor uw Facebookaccount (fb) door. U werd hiermee geconfronteerd en u bevestigde dat het hier om uw account ging (gehoorverslag CGVS p. 5, 14). Uit deze fbaccount blijkt dat u uit Karachi komt en aan de universiteit van Karachi studeerde. U ontkende dit, een vriend zou uw fb aangemaakt hebben en dit als grapje er in gezet hebben. Op zich is dit niet onmogelijk, maar hier staat tegenover dat uit uw verklaringen blijkt dat u weet hoe u moet omgaan met fb, waardoor het onbegrijpelijk is dat u dit nooit aanpaste. U werd gewezen op de fb pagina van S.P.A.S.. U gaf aan dat het hier om uw broer gaat (gehoorverslag CGVS p. 15). Uit zijn pagina blijkt dat hij in Manilla verblijft, terwijl hij volgens u nog steeds in Kurram verblijft. Bovendien blijkt dat hij in het verleden in Rawalpindi studeerde, opnieuw een aanwijzing dat uw familie als ze al afkomstig is uit Kurram Agency, al lang in andere delen van Pakistan woont. Bij confrontatie beweerde u nogmaals dat mensen zomaar iets op fb schrijven. Overigens blijkt uit uw broer zijn fb dat u op 23 mei 2015 nog reageerde op een post van hem, dit terwijl u voor het CGVS nog duidelijk verklaard had dat u tijdens uw reis naar België (die duurde van 09/05/2015 tot 02/07/2015) geen enkel contact had met uw familie via fb (gehoorverslag CGVS p.5).

Bovenstaande elementen wijzen er dan ook steeds meer op dat u weldegelijk toegang had tot andere delen van Pakistan, iets dat u duidelijk probeert te verbergen. Dit bleek overigens ook uit uw eigen verklaringen. Zo verklaarde u initieel dat u Kurram nooit verlaten had vooraleer u Pakistan definitief verliet op 13 mei 2015. Later tijdens uw gehoor leek echter dat u voordien al eens zonder enig probleem te kennen op en neer reisde tussen Kurram en Peshawar. Overigens uw bewering dat u na het bekomen van een Iraans visum (waarvan u overigens geen enkel bewijs voorlegt, noch van de aanvraag, noch van het bekomen, daar u o.a. uw paspoort stereotiep kwijtgeraakt zou zijn), terugkeerde naar uw dorp waar u gevaar liep en bedreigd werd, enkel om afscheid van uw ouders te nemen (iets dat u had kunnen doen voor u naar Peshawar ging) en om uw kleren op te halen (iets dat u zeker op voorhand had kunnen doen), breekt verder de algemene geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees en uw asielrelaas af. Mocht u al enige geloofwaardige band hebben met de Kurram Agency, dan ligt deze toch in een ver verleden. U bent dan ook duidelijk niet recent afkomstig uit Kurram, ondanks uw beweringen. Gezien de volgehouden leugens hierover geeft u het CGVS geen volledig beeld van wie u bent.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit Pakistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

Uit uw verklaringen blijkt dat u banden heeft met het noordwesten van Pakistan. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas en Khyber- Pakhtunkwa.

In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich buiten uw geboortestreek of regio van herkomst te vestigen waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie in Pakistan blijkt immers dat hoewel de situatie in de provincies Baluchistan, Punjab, Sindh, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) weliswaar verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager is.

Zo dat de omvang van het geweld dat zich in de provincie Punjab voordoet beperkter is dan het geweld dat in Khyber- Pakhtunkwa, FATA en Sindh plaatsvindt. Het geweld in de provincie neemt er de vorm aan van terroristische aanslagen, sektarisch geweld, etno-politiek geweld, en geweld tussen politie en criminelen. Voornamelijk de stad Lahore wordt getroffen door geweld. Niettegenstaande er sprake is van een stijging in het aantal slachtoffers, blijft het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers laag. Ook in de hoofdstad Islamabad bleef het aantal burgerslachtoffers beperkt.

Uit dezelfde informatie blijkt dat de situatie in de provincie Sindh weliswaar nog verre van ideaal is, doch dat het geweld hoofdzakelijk in de miljoenenstad Karachi geconcentreerd en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. De stad kampt met etno-politiek, terroristisch, sektarisch en crimineel geweld. Niettegenstaande het terreurgeweld in de stad toenam, betrof de meerderheid van de terreurdaden die er plaatsvonden targeted killings. Hierbij springen vooral de gerichte moordaanslagen op de aanhangers van de rivaliserende politieke partijen Muttahida Quami Movement (MQM), Awami National Party (ANP), en Pakistan People's Party (PPP) in het oog. De gewapende vleugels van de respectievelijke partijen worden verantwoordelijk geacht voor ettelijke moordaanslagen op politieke tegenstanders, rellen en dodelijke clashes. Het etno-politiek geweld zit evenwel in dalende lijn, dit mede als gevolg van de voortdurende veiligheidsoperaties van de Pakistaanse veiligheidsdiensten. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de stad Karachi nog steeds te kampen heeft met sektarisch geweld, en dat de meerderheid van de sektarisch geïnspireerde terreurdaden gerichte moordaanslagen betrof. Hierbij vormen de aanhangers van rivaliserende sektarische organisaties, met name de Lashkar-e-Jhangvi en de Sipah-e- Muhammad Pakistan, het doelwit. Milities viseren voorts leden van het Pakistaanse veiligheidspersoneel, politieke leiders, journalisten, overheidsmedewerkers en leden van de civil society. Uitzonderlijk vonden er in Karachi ook grootschalige terreurslagen plaats.

Voorts dient vastgesteld te worden dat het conflict tussen separatisten en de overheid in Balochistan qua intensiteit niet te vergelijken is met de gewapende strijd in het minder bevolkte FATA. De opstand in Balochistan wordt doorgaans als een 'low-level insurgency' genoemd. Uit dezelfde informatie blijkt dat het merendeel van de gewelddaden die er in de Balochistan provincie plaatsvinden doelgericht van aard zijn. Het geweld is voorts voornamelijk geconcentreerd in de stad Quetta en komt in mindere mate voor in de rest van de provincie. De overgrote meerderheid van de gewelddaden in Balochistan is toe te schrijven aan nationalistische militanten die overheidsdoelwitten en inwijkelingen uit Punjab viseren. De Pakistaanse veiligheidsdiensten en het leger worden op hun beurt verantwoordelijk geacht voor de aanhoudende verdwijningen en extrajudicial killings van nationalistische militanten en terreurverdachten. Verder betroffen de opvallendste terreuraanslagen in de provincie een aantal grootschalige aanslagen waarbij de sjiitische Hazara-minderheid in Quetta gevisieerd werd.

Tot slot dient vastgesteld te worden dat de veiligheidssituatie in Pakistan controlled Kashmir relatief stabiel en overwegend kalm genoemd kan worden. In 2014 vonden er in geheel PcK drie aanslagen plaats, waarbij drie doden te betreuren vielen. Daarnaast vonden er aan de Pakistaans-Indiase grens diverse schendingen van het staakt-het-vuren plaats, waarbij vier burgerdoden vielen. Er is evenwel geen sprake van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten aan voornoemde grens.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de provincies Balochistan, Punjab, Sindh, en in PcK actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt tevens dat de bewegingsvrijheid in Pakistan weliswaar beperkt is in bepaalde regio's, maar dat dit niet geldt voor het gehele land. Het vrij verkeer van burgers op het Pakistaanse grondgebied wordt in beginsel niet verhinderd. Evenmin bestaan er voor migranten significante belemmeringen bij het verwerven van een job, een woonplaats of andere faciliteiten. Migrant worden blijkens de beschikbare informatie geenszins met onoverkomelijke hindernissen geconfronteerd. De escalatie van het gewapend conflict in 2009 heeft er weliswaar toe geleid dat er in 2009 enkele beperkingen werden opgelegd aan de toegang en verblijf in de provincies Sindh en Punjab. Echter, uit dezelfde informatie blijkt dat daar sinds 2010 geen sprake meer van is. Het grondoffensief dat het Pakistaanse leger in de zomer van 2014 opzette in Noord-Waziristan creëerde een nieuwe vluchtelingenstroom. In de provincie Sindh ontstond weerstand tegen de instroom van vluchtelingen uit Noord-Waziristan. Dit verzet bleef beperkt tot politieke stellingnames, manifestaties en occasionele wegblokkades door plaatselijke bevolkingsgroepen.

Verder blijkt dat in de praktijk de meerderheid van de ontheemden niet kiest voor opvang in een vluchtelingenkamp waar de situatie problematisch is, maar wel via eigen politieke, economische en sociale netwerken een onderkomen zoekt in gastgezinnen of private accommodatie, voornamelijk in de steden. In het algemeen is er in Pakistan een trend van verstedelijking, die tal van economische

mogelijkheden biedt aan interne migranten en waarvan ook vele ontheemden uit de noordwestelijke regio's gebruik maken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in een van de grote Pakistaanse steden vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u een gezonde jongeman bent die een opleiding heeft genoten in Pakistan en naast Pashtu ook Urdu en wat Engels kent. Bovendien blijkt uit uw gehoor dat u waarschijnlijk een veel hogere opleiding heeft genoten dan u doet uitschijnen en bovendien lijkt het er op dat u en uw familie verbleven hebben in verschillende andere steden van Pakistan, buiten de regio van uw geboorte.

Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in één van de grote steden die gelegen zijn in provincies waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Zo legt u enkel fotokopies voor van uw identiteitskaart. Dit vormt geen waterdicht bewijs van uw identiteit, daar kopies steeds onderhevig kunnen zijn aan allerlei vormen van knip-en plakwerk. Ook het attest van de religieuze organisatie kan niet aanvaard worden. Ook hier gaat het over een kopie, bovendien heeft dit documenten een duidelijk gesolliciteerde inhoud en dient het ter ondersteuning van een ongeloofwaardig asielrelaas. Uit toegevoegde informatie blijkt immers dat elk soort vervalsing verkregen kan worden in Pakistan. De artikels en video's waarnaar u verwees hebben een algemene inhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 48, 48/3, 48/4 en 48/5 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

Waar hem wordt verweten dat zijn kennis ingestudeerd is, wijst verzoeker erop dat hij de "political agent" van zijn regio kende. Verrassend blijkt volgens verzoeker dat wanneer een asielzoeker deze kennis heeft, ze ingestudeerd blijkt. Wanneer er werd gevraagd aan verzoeker of hij de verantwoordelijke van Kurram Agency van een veel lager politiek niveau kende, wist hij het antwoord niet. Deze keer stelt het CGVS dat verzoeker niet genoeg kennis heeft en dus niet van die regio afkomstig is, in tegenstelling tot wat hij beweert. Hieruit blijkt volgens verzoeker dat zowel de kennis als het ontbreken van de kennis een probleem kan vormen voor verweerder. "Ofwel is het ingestudeerde kennis, ofwel is het ontbreken van de kennis een motief om de hele afkomst in vraag te stellen. Met dit beroep wenst de verzoeker deze absurde redenering in vraag te stellen." Verzoeker vraagt zich af waarom hij een persoon van een lager politiek niveau zou moeten kennen, terwijl deze logischerwijze minder bekend is dan een persoon van een hoger politiek niveau, die verzoeker wél kende. Verder wijst verzoeker erop dat hij de namen van twee belangrijke kandidaten kon geven, wat volgens hem niet vreemd is, aangezien deze kandidaten tijdens de verkiezingen sterk gemediatiseerd worden en er tal van reclame verschijnt, zoals in alle landen. Verder meent verzoeker dat het feit dat hij de inhoudt van de door hem neergelegde artikels niet correct kent, geen motief is om te stellen dat zijn kennis ingestudeerd is. Hij bracht deze artikels bij om aan te tonen dat er gevaar heerst in zijn regio van herkomst. Vervolgens benadrukt verzoeker zijn leeftijd en stelt hij dat van iemand die niet zoveel reist, niet kan worden verwacht om een diepgaande socio-politieke kennis van de regio te hebben. Door zijn leeftijd begrijpt hij sommige politieke implicaties niet of heeft hij de nodige uitleg niet van zijn familieleden gekregen omdat zij ervan uit gingen dat hij te jong was om het te begrijpen. Verder stelt hij dat een jongere van 19 jaar heel wat doet met Facebook, hetgeen betekent dat niet alles wat op een profiel verschijnt, waar is. Hij acht de bewijswaarde van

dergelijk profiel heel beperkt en verwaarloosbaar, daar het te gemakkelijk is om hier valse informatie op te publiceren, ook door andere personen.

Vervolgens vraagt verzoeker zich af wat de link is tussen een goede opleiding en het vinden van een mogelijk intern vestigingsalternatief. Hij meent dat andere criteria naar voren moeten worden gebracht, zoals de aanwezigheid van familieleden of het niveau van geweld en gevaar in andere gebieden.

Onder verwijzing naar rechtspraak van de Vaste Beroepscommissie en de Raad en richtlijnen van UNHCR meent verzoeker dat, zelfs indien twijfel bestaat omtrent bepaalde omstandigheden in zijn relaas, de ingeroepen vrees voldoende aannemelijk is teneinde het voordeel van de twijfel in zijn hoofde te rechtvaardigen.

Vervolgens stelt verzoeker als volgt in onderhavig verzoekschrift: *"In haar beslissing schijnt de CGVS het ontbreken aan documenten die het engagement van de verzoeker voor de mensenrechten bewijzen te gebruiken als argument voor ongeloofwaardigheid van het asielrelaas."* Verzoeker herhaalt een aantal basisprincipes hieromtrent. Hij voegt bij onderhavig verzoekschrift een aantal nieuwe bewijzen uit zijn land van herkomst: een attest dat hij uit Kurram Agency (Parachinar) afkomstig is, een certificaat van zijn school in Kurram Agency, een attest uit 2012 met puntenlijst, een schoolattest van 2012 en een attest van zijn woonplaats. Deze stukken bewijzen volgens hem zijn woonplaats en stad van afkomst.

Verder voert verzoeker aan dat het behoren tot de sjiitische minderheid in Pakistan een probleem kan vormen, daar zij het doelwit zijn van gewelddadige aanvallen van soennitische fundamentalistische groeperingen in het hele land. Verzoeker verwijst naar richtlijnen van UNHCR en Australische rechtspraak. Tevens verwijst verzoeker naar Europese rechtspraak en voert hij aan dat de staat geen enkele handeling kan aanvaarden die ertoe zou leiden dat het recht op leven in gevaar komt. Hij meent dat hij zich bevindt in een uitzonderlijke situatie van willekeurig geweld en dat zijn aanwezigheid op het grondgebied een reëel gevaar vormt voor zijn leven of persoon. Hij stelt dat de definitie van het begrip "gewapend conflict" van het Hof van Justitie van de Europese Unie een scala aan hypothesen omvat. Hij meent dat heden nog steeds zo een situatie heerst in zijn regio van herkomst. Verzoeker stelt als volgt: *"In casu, is er sprake van een algemene willekeurige geweldssituatie in Kurram Agency en breder gezien, de FATA, dat van aard is om een reële risico te doen ontstaan in hoofde van alle burgers om het voorwerp te zijn van ernstige bedreigingen tegen het leven of de persoon aan de hand van een detaillering van alle criteria onthuld door het EHRM of gebruikt door het CGVS."* Vervolgens voert hij aan dat verschillende betrouwbare bronnen de nog steeds onveilige situatie bewijzen in zijn regio van herkomst, *"nl. Kurram Agency, zone die in Kurram Valley ligt en meerbepaald de FATA constitueert, nl. de Federal Administrated Tribal Areas."* Het feit dat deze regio dichtbij Afghanistan ligt, vormt volgens verzoeker op zich al een gevaar. Tevens wijst hij erop dat de taliban ook aanwezig is in Pakistan. Verzoeker verwijst naar een reeks rapporten en internetartikelen en naar hogervermelde Australische rechtspraak.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een attest betreffende zijn afkomst (stuk 3), een certificaat van zijn school (stuk 4), een attest met een puntenlijst van 2012 (stuk 5), een schoolattest van 2012 (stuk 6) en een attest van zijn woonplaats (stuk 7).

Verweerder voegt bij zijn nota met opmerkingen de COI Focus *"Pakistan. Bewegingsvrijheid en vestigingsmogelijkheden in het licht van interne vlucht"* van 7 augustus 2015 (bijlage 1), de COI Focus *"Pakistan. Corruptie en documentenfraude"* van 21 oktober 2015 (bijlage 2) en de COI Focus *"Pakistan. Positie van de sjiitische minderheid"* van 19 november 2015 (bijlage 3).

Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een aanvullende nota de originele versie neer van de bij zijn verzoekschrift gevoegde stukken 3, 4 en 6, alsook een certificaat van automechaniek, een kopie van de identiteitskaarten van zijn ouders, een *"service certificate"* en een *"character certificate"* van zijn school (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermog acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermog acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Waar verzoeker stelt dat het problematisch is dat in de bestreden beslissing enerzijds wordt gesteld dat zijn kennis gebrekkig is wanneer hij iets niet weet en anderzijds wordt gesteld dat zijn kennis ingestudeerd is wanneer hij iets wel weet, maakt verzoeker een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt immers terecht dat het feit dat verzoeker slechts een beperkte kennis heeft van bepaalde elementen aangaande zijn beweerde regio van herkomst, doch over essentiële elementen die bij de beoordeling van de waarachtigheid van zijn beweerde afkomst worden betrokken, geen of weinig kennis heeft, leidt tot het vermoeden dat de kennis die verzoeker wel tentoonspreidt, ingestudeerd is. Dit klemmt des te meer daar verzoeker, wanneer hem, mede gelet op zijn jonge leeftijd, tijdens zijn gehoor wordt gevraagd waarom hij de naam kent van de "political agent" uit zijn beweerde regio van herkomst terwijl hij in zijn dagelijks leven normaal weinig met deze persoon te maken zou hebben, aangaf dat zulke zaken op te zoeken zijn op het internet. Dat verzoeker de naam kent van een lagere politieke functie, kan wel degelijk van hem verwacht worden wanneer hij de namen kent van hogergeplaatste personen, daar deze lagere functies dicht bij zijn dagelijkse leefwereld worden betrokken. Ook noemde verzoeker de Turi niet, wanneer hem werd gevraagd naar de stammen in zijn beweerde regio van herkomst, terwijl uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat dit één van de grootste stammen in deze regio is.

Verder wordt er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat ook verzoekers kennis van zijn regio niet doorleefd is: *"Ten tweede ontbrak het u ook aan doorleefde recente kennis van de regio. Zo verklaarde u dat het Pakistaanse leger een operatie lanceerde tegen de Taliban in uw regio, maar de naam van deze operatie kon u niet geven (gehoorverslag CGVS p. 11). U beweerde de "Imam Bargha" te Parachinar bezocht te hebben, maar u kon noch het huidige hoofd of imam van deze "Imam Bargha", noch enige hoofd in het verleden bij naam noemen. U gevraagd achter de namen van religieuze of politieke leiders van uw gemeenschap diende het antwoord schuldig te blijven (gehoorverslag CGVS p. 11). U gevraagd wanneer de laatste nationale verkiezingen gehouden werden in uw regio kon niet exacter dan "een jaar of zo" geleden aangeven (in werkelijkheid mei 2013), maar u kon dan wel weer perfect de namen van de twee kandidaten opsommen. Daar u beweerde toen nog minderjarig te zijn en dus nog niet stemgerechtigd te zijn, is het logisch dat u de exacte datum van de verkiezingen niet weet, maar dat u meteen de namen van de twee belangrijkste kandidaten noemt, wijst opnieuw op vanbuiten geleerde kennis, temeer u hun namen niet noemde toen u even daarvoor naar politieke leiders gevraagd werd.*

Voorts werd u gevraagd naar de namen van sjiitische organisaties in uw regio en u kon geen enkele naam noemen. Het is dan ook merkwaardig dat wanneer u gevraagd wordt wat Anjuman-e-Hussania"

de opsteller van het attest dat u neerlegde is, u antwoordde dat het hier om een sjiitische organisatie gaat (gehoorverslag CGVS p. 12). U gevraagd achter de namen van sjiitische strijdgroepen of milities, verklaarde dat deze niet zouden bestaan, wat niet overeenkomt met aan uw dossier toegevoegde informatie waaruit blijkt dat er minstens twee zijn, nl. "Haideri Taliban" (of "Mehdi Militie") en "Hezbollah Kurram".

Wat betreft de incidenten in zijn regio en de krantenartikels die hij ter staving hiervan had neergelegd, voert verzoeker in onderhavig verzoekschrift aan dat hij deze had neergelegd om aan te tonen dat er gevaar heerst in zijn regio van herkomst. Wanneer verzoeker stukken neerlegt ter staving van zijn asielaanvraag, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij goed op de hoogte is van de inhoud en de omstandigheden van deze stukken, ook wanneer het gaat over stukken ter staving van de veiligheidssituatie. *In casu blijkt dit evenwel niet het geval te zijn: "Verder verwees u naar een aantal incidenten, waarover u ook nieuwsartikels voorlegde, maar opnieuw bleek uit uw beperkte kennis dat u deze ingestudeerd had. Zo had u het over de moord op dokter Riaz te Peshawar. U kon echter niet zeggen wanneer dat deze man vermoord werd, noch wist u blijkbaar dat het hier om een vooraanstaand lid van de politieke partij "PPP" gaat (gehoorverslag CGVS p. 13), iets dat overigens ook bleek uit uw neergelegde nieuwsartikels. Voorts wees u naar de moord op de bekende religieuze leider Irfani (hierbij dient er op gewezen te worden dat het bevreemdend is dat u zijn naam niet noemde toen u naar religieuze leiders gevraagd werd). U gevraagd wanneer hij gedood werd dacht dat dit de laatste maand van vorig jaar of de eerste maand van dit jaar was. U verklaarde dat hier om de imam van de "Imam Bargha" te Parachinar ging, dit terwijl u eerder tijdens het gehoor de naam van de man niet noemde toen u hier achter gevraagd werd. U wist dat hij in Islamabad vermoord werd, maar toen u gevraagd werd waarom deze man in Islamabad was, beweerde u dat hij gewoon naar daar was gegaan, terwijl hij in werkelijkheid verbannen was in nasleep van de verkiezingen van 2013. U gevraagd hoe er in uw regio gereageerd werd op zijn dood, verklaarde dat de mensen enkel zeiden dat elke leider van de shia vermoord kan worden. Dat bij zijn begrafenis de scholen, markten enz. gesloten werden en er een rouwperiode van 40 dagen werd afgekondigd is u blijkbaar ontgaan."* Hierbij dient opgemerkt dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

Wat betreft de vaststellingen in de bestreden beslissing met betrekking tot het Facebook-account van verzoeker en zijn broer, meent verzoeker dat de bewijswaarde hiervan heel beperkt en verwaarloosbaar is, aangezien niet alles wat hierop staat, waar is en ook door andere personen kan worden geplaatst. Vooreerst dient er opnieuw op gewezen dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren. Bovendien verklaarde verzoeker dat hij tijdens zijn reis naar België van 9 mei 2015 tot 2 juli 2015 geen enkel contact had met zijn familie, terwijl hij op 23 mei 2015 reageerde op een Facebook-bericht van zijn broer. Verzoeker brengt geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat iemand anders van zijn Facebook-account heeft gebruikt gemaakt of geeft geen afdoende en concrete verklaring voor het feit dat zijn verklaringen op zijn Facebook-account onwaar zouden zijn. Gezien het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht geoordeeld als volgt: *"Ten derde spreken enkele zaken op uw Facebookaccount en deze van uw broer, uw beweringen verder tegen. U gaf tijdens uw gehoor uw Facebookaccount (fb) door. U werd hiermee geconfronteerd en u bevestigde dat het hier om uw account ging (gehoorverslag CGVS p. 5, 14). Uit deze fbaccount blijkt dat u uit Karachi komt en aan de universiteit van Karachi studeerde. U ontkende dit, een vriend zou uw fb aangemaakt hebben en dit als grapje er in gezet hebben. Op zich is dit niet onmogelijk, maar hier staat tegenover dat uit uw verklaringen blijkt dat u weet hoe u moet omgaan met fb, waardoor het onbegrijpelijk is dat u dit nooit aanpaste. U werd gewezen op de fb pagina van S.P.A.S.. U gaf aan dat het hier om uw broer gaat (gehoorverslag CGVS p. 15). Uit zijn pagina blijkt dat hij in Manilla verblijft, terwijl hij volgens u nog steeds in Kurram verblijft. Bovendien blijkt dat hij in het verleden in Rawalpindi studeerde, opnieuw een aanwijzing dat uw familie als ze al afkomstig is uit Kurram Agency, al lang in andere delen van Pakistan woont. Bij confrontatie beweerde u nogmaals dat mensen zomaar iets op fb schrijven. Overigens blijkt uit uw broer zijn fb dat u op 23 mei 2015 nog reageerde op een post van hem, dit terwijl u voor het CGVS nog duidelijk verklaard had dat u tijdens uw reis naar België (die duurde van 09/05/2015 tot 02/07/2015) geen enkel contact had met uw familie via fb (gehoorverslag CGVS p.5)."*

Voorts dient vastgesteld dat verzoeker geen enkel concreet verweer voert tegen de volgende pertinente motivering in de bestreden beslissing, die dan ook als vaststaand wordt beschouwd: *“Bovenstaande elementen wijzen er dan ook steeds meer op dat u weldegelijk toegang had tot andere delen van Pakistan, iets dat u duidelijk probeert te verbergen. Dit bleek overigens ook uit uw eigen verklaringen. Zo verklaarde u initieel dat u Kurram nooit verlaten had vooraleer u Pakistan definitief verliet op 13 mei 2015. Later tijdens uw gehoor leek echter dat u voordien al eens zonder enig probleem te kennen op en neer reisde tussen Kurram en Peshawar. Overigens uw bewering dat u na het bekomen van een Iraans visum (waarvan u overigens geen enkel bewijs voorlegt, noch van de aanvraag, noch van het bekomen, daar u oa uw paspoort stereotiep kwijtgeraakt zou zijn), terugkeerde naar uw dorp waar u gevaar liep en bedreigd werd, enkel om afscheid van uw ouders te nemen (iets dat u had kunnen doen voor u naar Peshawar ging) en om uw kleren op te halen (iets dat u zeker op voorhand had kunnen doen), breekt verder de algemene geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees en uw asielrelaas af. Mocht u al enige geloofwaardige band hebben met de Kurram Agency, dan ligt deze toch in een ver verleden. U bent dan ook duidelijk niet recent afkomstig uit Kurram, ondanks uw beweringen. Gezien de volgehouden leugens hierover geeft u het CGVS geen volledig beeld van wie u bent.”*

De stukken die verzoeker bijbrengt ter staving van zijn herkomst (verzoekschrift, stukken 3-7 en rechtsplegingsdossier, stuk 10) zijn niet van aard de voorgaande vaststellingen te kunnen wijzigen. Vooreerst dient erop gewezen dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Uit het voorgaande is gebleken dat er *in casu* geen sprake is van geloofwaardige verklaringen. Daarenboven blijkt uit de door verweerder aan zijn nota met opmerkingen toegevoegde informatie (bijlage 2) dat valse, Pakistaanse documenten omwille van de hoge graad van corruptie gemakkelijk (tegen betaling) te verkrijgen zijn, hetgeen de bewijswaarde ervan danig relativeert. Zo blijken niet enkel identiteits- en reisdocumenten maar ook studieattesten op de zwarte markt tegen eenvoudige betaling te koop. Voor wat betreft de identiteitsdocumenten van verzoekers ouders kan ten slotte nog worden vastgesteld dat deze stukken niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling zodat deze overeenkomstig het bepaalde in artikel 8 PR RvV niet in aanmerking moeten worden genomen. Waar verzoeker verwijst naar rechtspraak en rechtsleer, dient vastgesteld dat verzoeker niet verder komt dan het opwerpen van een aantal algemene, theoretische beschouwingen, zonder *in concreto* aan te tonen welke documenten volgens hem niet correct werden beoordeeld en waarom dit volgens hem het geval zou zijn.

Waar verzoeker nog verwijst naar de situatie van de sjiitische minderheid in Pakistan, dient erop gewezen dat uit de door verweerder aan zijn nota met opmerkingen toegevoegde informatie (bijlage 3), waarin eveneens wordt verwezen naar de richtlijnen van UNHCR waar ook verzoeker naar verwijst in onderhavig verzoekschrift, blijkt dat een loutere verwijzing naar de situatie van sjieten in Pakistan niet voldoende en dat verzoeker *in concreto* dient aan te tonen waarom hij als sjiit in Pakistan vervolging zou dienen te vrezen. Er dient rekening te worden gehouden met de individuele omstandigheden. *In casu* laat verzoeker echter na enig dergelijk concreet element of individuele omstandigheid aan te tonen.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht geoordeeld als volgt:

"Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit Pakistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

Uit uw verklaringen blijkt dat u banden heeft met het noordwesten van Pakistan. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas en Khyber- Pakhtunkwa.

In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich buiten uw geboortestreek of regio van herkomst te vestigen waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie in Pakistan blijkt immers dat hoewel de situatie in de provincies Baluchistan, Punjab, Sindh, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) weliswaar verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager is.

Zo dat de omvang van het geweld dat zich in de provincie Punjab voordoet beperkter is dan het geweld dat in Khyber- Pakhtunkwa, FATA en Sindh plaatsvindt. Het geweld in de provincie neemt er de vorm aan van terroristische aanslagen, sektarisch geweld, etno-politiek geweld, en geweld tussen politie en criminelen. Voornamelijk de stad Lahore wordt getroffen door geweld. Niettegenstaande er sprake is van een stijging in het aantal slachtoffers, blijft het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers laag. Ook in de hoofdstad Islamabad bleef het aantal burgerslachtoffers beperkt.

Uit dezelfde informatie blijkt dat de situatie in de provincie Sindh weliswaar nog verre van ideaal is, doch dat het geweld hoofdzakelijk in de miljoenenstad Karachi geconcentreerd en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. De stad kampt met etno-politiek, terroristisch, sektarisch en crimineel geweld. Niettegenstaande het terreurgeweld in de stad toenam, betrof de meerderheid van de terreurdaden die er plaatsvonden targeted killings. Hierbij springen vooral de gerichte moordaanslagen op de aanhangers van de rivaliserende politieke partijen Muttahida Quami Movement (MQM), Awami National Party (ANP), en Pakistan People's Party (PPP) in het oog. De gewapende vleugels van de respectievelijke partijen worden verantwoordelijk geacht voor ettelijke moordaanslagen op politieke tegenstanders, rellen en dodelijke clashes. Het etno-politiek geweld zit evenwel in dalende lijn, dit mede als gevolg van de voortdurende veiligheidsoperaties van de Pakistaanse veiligheidsdiensten. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de stad Karachi nog steeds te kampen heeft met sektarisch geweld, en dat de meerderheid van de sektarisch geïnspireerde terreurdaden gerichte moordaanslagen betrof. Hierbij vormen de aanhangers van rivaliserende sektarische organisaties, met name de Lashkar-e-Jhangvi en de Sipah-e- Muhammad Pakistan, het doelwit. Milities viseren voorts leden van het Pakistaanse veiligheidspersoneel, politieke leiders, journalisten, overheidsmedewerkers en leden van de civil society. Uitzonderlijk vonden er in Karachi ook grootschalige terreurslagen plaats.

Voorts dient vastgesteld te worden dat het conflict tussen separatisten en de overheid in Balochistan qua intensiteit niet te vergelijken is met de gewapende strijd in het minder bevolkte FATA. De opstand in Balochistan wordt doorgaans als een 'low-level insurgency' genoemd. Uit dezelfde informatie blijkt dat het merendeel van de gewelddaden die er in de Balochistan provincie plaatsvinden doelgericht van aard zijn. Het geweld is voorts voornamelijk geconcentreerd in de stad Quetta en komt in mindere mate voor in de rest van de provincie. De overgrote meerderheid van de gewelddaden in Balochistan is toe te schrijven aan nationalistische militanten die overheidsdoelwitten en inwijkelingen uit Punjab viseren. De Pakistaanse veiligheidsdiensten en het leger worden op hun beurt verantwoordelijk geacht voor de aanhoudende verdwijningen en extrajudicial killings van nationalistische militanten en terreurverdachten.

Verder betroffen de opvallendste terreuraanslagen in de provincie een aantal grootschalige aanslagen waarbij de sjiitische Hazara-minderheid in Quetta gevisieerd werd.

Tot slot dient vastgesteld te worden dat de veiligheidssituatie in Pakistan controlled Kashmir relatief stabiel en overwegend kalm genoemd kan worden. In 2014 vonden er in geheel PcK drie aanslagen plaats, waarbij drie doden te betreuren vielen. Daarnaast vonden er aan de Pakistaans-Indiase grens diverse schendingen van het staakt-het-vuren plaats, waarbij vier burgerdoden vielen. Er is evenwel geen sprake van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten aan voornoemde grens.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de provincies Balochistan, Punjab, Sindh, en in PcK actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt tevens dat de bewegingsvrijheid in Pakistan weliswaar beperkt is in bepaalde regio's, maar dat dit niet geldt voor het gehele land. Het vrij verkeer van burgers op het Pakistaanse grondgebied wordt in beginsel niet verhinderd. Evenmin bestaan er voor migranten significante belemmeringen bij het verwerven van een job, een woonplaats of andere faciliteiten. Migrant worden blijkens de beschikbare informatie geenszins met onoverkomelijke hindernissen geconfronteerd. De escalatie van het gewapend conflict in 2009 heeft er weliswaar toe geleid dat er in 2009 enkele beperkingen werden opgelegd aan de toegang en verblijf in de provincies Sindh en Punjab. Echter, uit dezelfde informatie blijkt dat daar sinds 2010 geen sprake meer van is. Het grondoffensief dat het Pakistaanse leger in de zomer van 2014 opzette in Noord-Waziristan creëerde een nieuwe vluchtelingenstroom. In de provincie Sindh ontstond weerstand tegen de instroom van vluchtelingen uit Noord-Waziristan. Dit verzet bleef beperkt tot politieke stellingnames, manifestaties en occasionele wegblokkades door plaatselijke bevolkingsgroepen.

Verder blijkt dat in de praktijk de meerderheid van de ontheemden niet kiest voor opvang in een vluchtelingenkamp waar de situatie problematisch is, maar wel via eigen politieke, economische en sociale netwerken een onderkomen zoekt in gastgezinnen of private accommodatie, voornamelijk in de steden. In het algemeen is er in Pakistan een trend van verstedelijking, die tal van economische mogelijkheden biedt aan interne migranten en waarvan ook vele ontheemden uit de noordwestelijke regio's gebruik maken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in een van de grote Pakistaanse steden vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u een gezonde jongeman bent die een opleiding heeft genoten in Pakistan en naast Pashtu ook Urdu en wat Engels kent. Bovendien blijkt uit uw gehoor dat u waarschijnlijk een veel hogere opleiding heeft genoten dan u doet uitschijnen en bovendien lijkt het er op dat u en uw familie verbleven hebben in verschillende andere steden van Pakistan, buiten de regio van uw geboorte.

Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in één van de grote steden die gelegen zijn in provincies waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet."

In onderhavig verzoekschrift betwist verzoeker dat hij over een intern vestigingsalternatief beschikt en meent hij dat naar andere criteria dan zijn opleiding dient te worden gekeken, zoals de aanwezigheid van familieleden of het niveau van geweld en gevaar in andere gebieden. Hierbij dient evenwel opgemerkt dat uit de hiervoor geciteerde analyse blijkt dat wel degelijk rekening werd gehouden met het geweldsniveau buiten verzoekers beweerde geboortestreek. Verder laat hij na enig concreet element aan te tonen waaruit zou kunnen blijken op welke wijze de aanwezigheid van familieleden voor hem een hindernis zou vormen om zich elders in Pakistan te vestigen. Voorts verwijst verzoeker naar de veiligheidssituatie in Kurram Agency, doch uit de hiervoor geciteerde analyse blijkt terecht dat verzoeker over een intern vestigingsalternatief beschikt. Blijkens hetgeen vervat is in de door verweerder aan zijn nota met opmerkingen gevoegde informatie (bijlage 1) is de hiervoor geciteerde analyse nog steeds correct.

De Raad wijst er verder op dat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest van 30 januari 2014 heeft bepaald dat de uitdrukking "binnenlands gewapend conflict" betrekking heeft op een situatie

waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het Hof bracht ook in herinnering dat een gewapend conflict slechts kan leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming als de mate van willekeurig geweld zo hoog is dat de verzoeker, louter door zijn aanwezigheid op het betrokken grondgebied, een reëel risico op ernstige en individuele bedreiging van zijn leven of zijn persoon zou lopen (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité / Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen).

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt niet dat er in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en Pakistan controlled Kashmir sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen bij die deze vaststelling weerleggen.

Aldus dient vastgesteld dat verzoeker in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet beschikt over een intern vestigingsalternatief buiten zijn geboorteregio.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien maart tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER